

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย

กรณีศึกษา บริษัท เอบีซี จำกัด มหาชน

Study of risk factors in the export of marine products to Asia

In case study of ABC Company Limited

วรพจน์ เกษอาจค์¹ และ รัฐยา พรหมหิตาธร²

Worapoj Ket-ang and Rattaya Phromhitathorn

Received: 22 April 2020; Revised: 8 May 2020; Accepted: 19 May 2020

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย กรณีศึกษา บริษัท เอบีซี จำกัด มหาชน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานในส่วนการส่งออกสินค้าประกอบด้วยแผนก Order แผนก Traffic แผนก export แผนก Government แผนก Shipping จำนวน 90 คนโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 73 คน จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนความเสี่ยงด้วยการวิเคราะห์ความล้มเหลวและผลกระทบ(FMEA) ผลการศึกษาพบว่าความเสี่ยง 5 อันดับแรกได้แก่ ปัจจัยความเสี่ยงภายในคือ 1. ด้านบุคลากรในการจัดทำเอกสารผิดพลาดมีค่า RPN อยู่ที่ 218.20 คะแนน 2. ด้านการดำเนินงานในการตรวจสอบเอกสารที่ประเทศปลายทาง มีค่า RPN อยู่ที่ 209.71 คะแนน ปัจจัยความเสี่ยงภายนอกคือ 3. การให้บริการของสายเรือ มีค่า RPN อยู่ที่ 121.40 คะแนน จากนั้นทำการเลือกปัจจัยด้านบุคลากรในการจัดทำเอกสารผิดพลาดมาทำการบริหารความเสี่ยง ลำดับแรกทำการหาสาเหตุของความเสียหายโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แผนผังและสาเหตุพบว่าพนักงานมีการทำงานที่ไม่ตรงกัน มีบางจุดที่พนักงานทำงานไม่เหมือนกัน เป็นต้น

ผู้ศึกษาได้นำหลักการบริหารความเสี่ยง (Risk management) มาใช้ในการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว โดยความเสี่ยงจากการที่เอกสารในการส่งออกสินค้ามีความผิดพลาด ใช้การลด/ควบคุมความเสี่ยงโดยการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติเพื่อให้ปฏิบัติงานเหมือนกัน เพื่อป้องกันความผิดพลาด โดยในความเสี่ยงที่มีค่าคะแนนอยู่ในลำดับที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยไม่สามารถนำมาบริหารความเสี่ยงได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้

คำสำคัญ : การส่งออก ความเสี่ยง การบริหารความเสี่ยง

¹ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารมย์ E-mail : worapoj1996@hotmail.com
โทรศัพท์ : 095-165-3645

² อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารมย์ E-mail : rphromhitathorn@gmail.com
โทรศัพท์ : 099-413-6339

Abstract

The purpose of this study is to study the risk factors for the export of marine products to Asia, in the case of ABC Company Limited, using questionnaires as a tool to collect demographic data used in the study. Namely, employees in the export of goods, consisting of department, department order, traffic department, export department, government department, shipping department, number of 90 people, using the formulas of Craze and Morgan. In the selection of the sample group, a total of 73 people from the risk score analysis by failure and impact analysis (FMEA). The results showed that the top 5 risks are Internal risk factors are: 1. Personnel in the preparation of wrong documents with RPN is at 218.20 points. 2. The operation in the examination of documents that the destination country has RPN value is 209.71 points. External risk factors are 3. The service of the vessel has RPN at 121.40 points, then selects personnel factors for documenting mistakes to manage risk. First, find the cause of the risk by using the map analysis and the cause. Employees have mismatched work. There are some points that employees do not work for, etc.

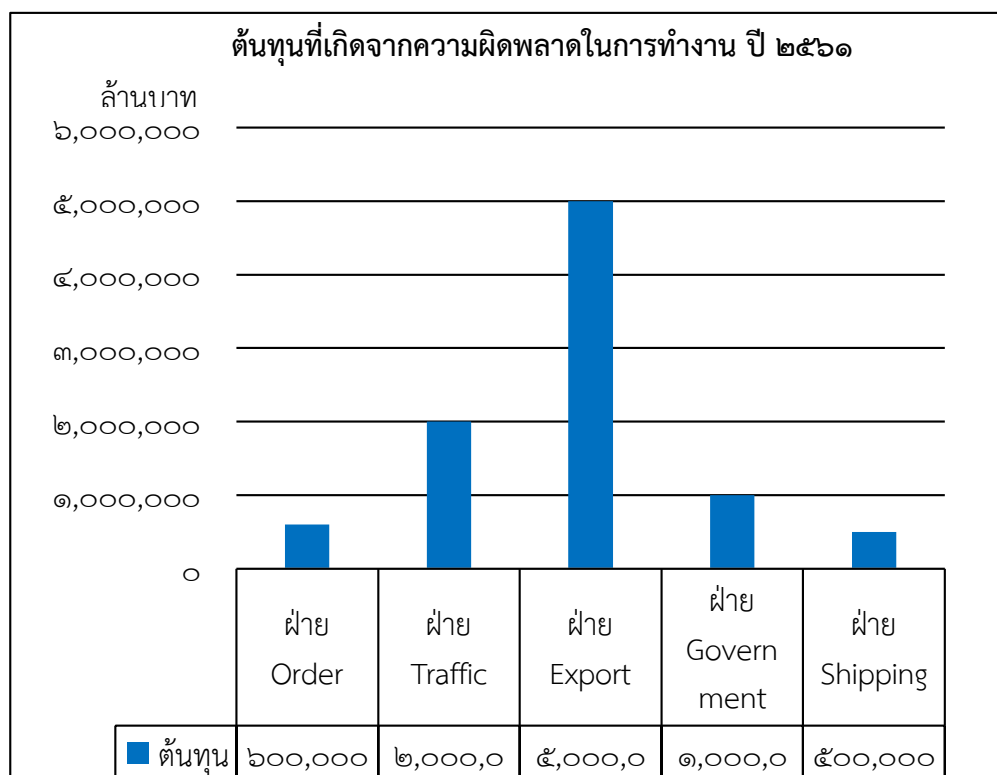
The researcher has implemented the risk management principles in managing such risks, with the risk of document errors in the export of products. Use risk reduction / control by creating a manual in practice to perform the same tasks. To prevent errors In the risk that the score is ranked in the second and the third, the researcher is unable to manage the risk. Because it is an external factor, unable to manage risk

Keyword : Export, Risk, Risk Management

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยถือว่าก้าวเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 อย่างเต็มตัวจึงทำให้ประเทศมีการพัฒนาในหลายๆด้านมากมาย โดยใน ด้านการส่งออกสินค้าของไทยจากข้อมูลการส่งออกสินค้าของไทยในปี 2561 พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้น 1.09% ซึ่งถือว่าขยายตัวสูงสุดในรอบเจ็ดปีที่ผ่านมา โดยการส่งออกขยายตัวเกือบทุกตลาดโดยเฉพาะตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและจีน (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์) ซึ่งถือว่าการส่งออกของไทยมีแนวโน้มการเติบโตที่ดีขึ้นเนื่องจากความได้เปรียบทางทรัพยากรและค่าจ้างแรงงานที่อยู่ในระดับต่ำจึงทำให้การส่งออกของไทยสามารถเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากลได้ซึ่งทำให้เห็นว่าธุรกิจด้านการส่งออกมีแนวโน้มการเจริญเติบโตที่สูงมากขึ้นและยังส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มดีขึ้นอีกด้วย โดยการส่งออกอาหารทะเลสด แช่เย็น แช่แข็ง กระป๋อง และแปรรูป ในช่วงเดือนมกราคม – เมษายน ปี 2561 คิดเป็นมูลค่า 1,400.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.03 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาโดยสินค้าส่งออกสำคัญในกลุ่มนี้ คือ ทุ่นกระป๋องและแปรรูป มีมูลค่าส่งออก 682.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.58 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ที่มาจากเว็บไซต์กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ)

บริษัท เอปซี จำกัด มหาชน เป็นบริษัทที่ดำเนินกิจการเป็นผู้ผลิตและส่งออกอาหารทะเลแช่แข็งไม่ว่าจะเป็นอาหารคนหรืออาหารสัตว์ ซึ่งบริษัทจะมีการส่งออกสินค้าเป็นประจำทุกวันโดยที่บริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการพิธีการต่างๆด้านการส่งออกเองไม่มีการจ้างตัวแทนในการขนส่งสินค้า (freight forwarder) ซึ่งในการส่งออกสินค้าแต่ละครั้งพบว่า มีอยู่หลายครั้งที่เกิดความเสียหายต่างๆที่จะทำให้การส่งออกนั้นหยุดชะงักได้ ไม่ว่าจะเป็น เอกสารมีความผิดพลาด เอกสารไม่ครบตามกำหนดของแต่ละประเทศ สินค้าไม่ได้คุณภาพตามที่กำหนดไว้ บรรจุภัณฑ์มีความผิดพลาด และอีกมากมาย ความเสี่ยงดังข้างต้นที่กล่าวมานี้ทำให้เห็นว่าความเสี่ยงเหล่านี้จะทำให้การส่งออกของบริษัทนั้นหยุดชะงักและอาจร้ายแรงถึงขั้นที่ลูกค้าปฏิเสธไม่รับสินค้าอีกด้วย ซึ่งจากสถิติต้นทุนที่เกิดจากความเสียหายจากความผิดพลาดเหล่านี้ถือว่าเป็นต้นทุนที่สูงและยังทำให้ลูกค้าไม่ประทับใจบริการของบริษัทอีกด้วย ดังภาพที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 แสดงต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการส่งออกสินค้าในปี 2561

จากภาพที่ 1 ในปี 2561 พบว่าฝ่าย Order มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 600,000 บาท ฝ่าย Traffic มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 2,000,000 บาท ฝ่าย Export มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 5,000,000 บาท ฝ่าย Government มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 100,000 บาท ฝ่าย Shipping มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 500,000 บาท

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้า ของบริษัท ไทยยูเนี่ยนกรุ๊ป จำกัด มหาชน เพื่อจะได้นำแนวทางไปสู่การพัฒนาหรือจัดการการบริหารความเสี่ยงของส่วนงาน ให้สามารถลดปัญหาซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและต้นทุนในการดำเนินธุรกิจต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้าไปทวีปเอเชีย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงในการส่งออกสินค้าไปทวีปเอเชีย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้าไป

ทวีปเอเชีย

1. เอกสารผิดพลาด
2. เอกสารไม่ครบตามประเทศปลายทางกำหนด
3. QC ปลอมสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ
4. Packaging ผิดพลาด
5. พนักงานทำงานไม่ทัน
6. พนักงานปล่อยงานหลุด
7. จองเรือไม่ทัน จองเรือไม่ได้
8. โรงงานผลิตสินค้าไม่ทัน
9. การประสานงานที่ผิดพลาดภายในบริษัท
10. การล้มต่ออายุใบอนุญาตในการส่งออก
11. การดำเนินงานของราชการ
12. การดำเนินงานของสายเรือ การเลื่อนเรือเข้า
13. การเลื่อนการส่งออกจากลูกค้า
14. การดำเนินงานของธุรกิจรับจัดการขนส่งสินค้า
15. การเสียหายของสินค้า
16. การสูญหายของสินค้า
17. การใช้ตู้คอนเทนเนอร์ที่ไม่ได้มาตรฐาน
18. อัคคีภัย
19. การเปลี่ยนแปลงพิธีการศุลกากรของประเทศปลายทาง
20. การขนถ่ายสินค้า
21. กฎหมายระหว่างประเทศ
22. ภัยธรรมชาติ

แนวทางในการบริหารจัดการ
ความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า
ไปทวีปเอเชีย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

1.1. ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในการส่งออกของบริษัท เอปียี จำกัด มหาชน มีดังนี้

1.1.1 เริ่มต้นที่กระบวนการส่งออกที่ฝ่าย Order เมื่อลูกค้ามีการตกลงซื้อขายเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นฝ่าย Order จะทำการคีย์ข้อมูลต่างๆของลูกค้า เอกสารที่ลูกค้าต้องการและความต้องการทั้งหมดของลูกค้า เพื่อให้ทุกๆฝ่ายงานรู้ขอบเขตของงานที่จะต้องทำอะไรในการส่งออกสินค้าบ้าง และประสานงานกับทางโรงงานในเรื่องของวัตถุดิบและตัวสินค้า

1.1.2 เมื่อฝ่าย Order ทำการคีย์ข้อมูลต่างๆมาเรียบร้อยแล้วหลังจากนั้นจะเข้าสู่ฝ่าย Traffic เพื่อประสานงานกับสายเรือในการจองพื้นที่ระวางบนเรือขนส่งสินค้า ซึ่งจากสถิติพบว่าบริษัทจะใช้สายเรือ ONE, OOCL และ APL เป็นหลัก

1.1.3 เมื่อฝ่าย Traffic ทำการจองระวางเรือเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะเข้าสู่ฝ่าย Export และฝ่าย Government ในเรื่องของการจัดทำเอกสารที่ต้องใช้ในการส่งออกสินค้า เช่น Bill Of Lading, Certificate of fisheries เป็นต้น

1.1.4 หลังจากนั้นจะเข้าสู่ฝ่าย shipping ในเรื่องของการเดินพิธีการในการส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีการกำหนดพิธีการต่างๆที่แตกต่างกันออกไป จึงต้องให้ฝ่าย shipping ทำการจัดการในเรื่องของการเดินพิธีการต่างๆเพื่อให้ลูกค้าสามารถออกของที่เรือปลายทางได้ตามความต้องการ

1.2 ทำการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการส่งออก ประกอบไปด้วย

1. คุณนริศรา อุปริย์	ตำแหน่ง	พนักงานฝ่ายประสานงานราชการ
2. คุณจิราพรรณ ทองดาซ	ตำแหน่ง	พนักงานฝ่ายชิปปิง
3. คุณพิชญสินี นาแก้ว	ตำแหน่ง	ผู้จัดการฝ่ายออเดอร์
4. คุณกาญจนา เลชะจิต	ตำแหน่ง	พนักงานฝ่ายจัดซื้อ

1.3 เมื่อทราบถึงขั้นตอนของการส่งออกสินค้าและทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการส่งออกสินค้าของบริษัท เอปียี จำกัด มหาชน เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการสรุปปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า ดังตารางที่ 1.

ตารางที่ 1 ปัจจัยความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์

ปัจจัยความเสี่ยง
1. เอกสารผิดพลาด
2. เอกสารไม่ครบตามประเทศปลายทางกำหนด
3. QC ปลอมสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ
4. Packaging ผิดพลาด
5. พนักงานทำงานไม่ทัน
6. พนักงานปล่อยงานหลุด
7. จองเรือไม่ทัน จองเรือไม่ได้
8. โรงงานผลิตสินค้าไม่ทัน
9. การประสานงานที่ผิดพลาดภายในบริษัท
10. การล้มต่ออายุใบอนุญาตในการส่งออก
11. การดำเนินงานของราชการ
12. การดำเนินงานของสายเรือ การเลื่อนเรือเข้า
13. การเลื่อนการส่งออกจากลูกค้า
14. การดำเนินงานของธุรกิจรับจัดการขนส่งสินค้า
15. การเสียหายของสินค้า
16. การสูญหายของสินค้า
17. การใช้ตู้คอนเทนเนอร์ที่ไม่ได้มาตรฐาน
18. อัคคีภัย
19. การเปลี่ยนแปลงพิธีการศุลกากรของประเทศปลายทาง
20. การขนถ่ายสินค้า
21. กฎหมายระหว่างประเทศ
22. ภัยธรรมชาติ

จากตารางที่ 1 คือปัจจัยความเสี่ยงที่ทำการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์แบบไม่โครงสร้างกับพนักงานในแผนก Order แผนก Traffic แผนก Export แผนก Government แผนก Shipping

2. ข้อมูลทุติยภูมิ

1. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องขององค์กร เพื่อศึกษานโยบายขององค์กร กระบวนการดำเนินงานในภาพรวมของ บริษัท เอปียี จำกัด มหาชน และวิเคราะห์ปัญหาในด้านที่ส่งผลกระทบต่อ การสร้างความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า พร้อมศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เช่น การส่งออก (Export) การวิเคราะห์ความล้มเหลวและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis : FMEA) แผนผังสาเหตุและผล (Cause and Effect Diagram) และ PEST Analysis เป็นต้น

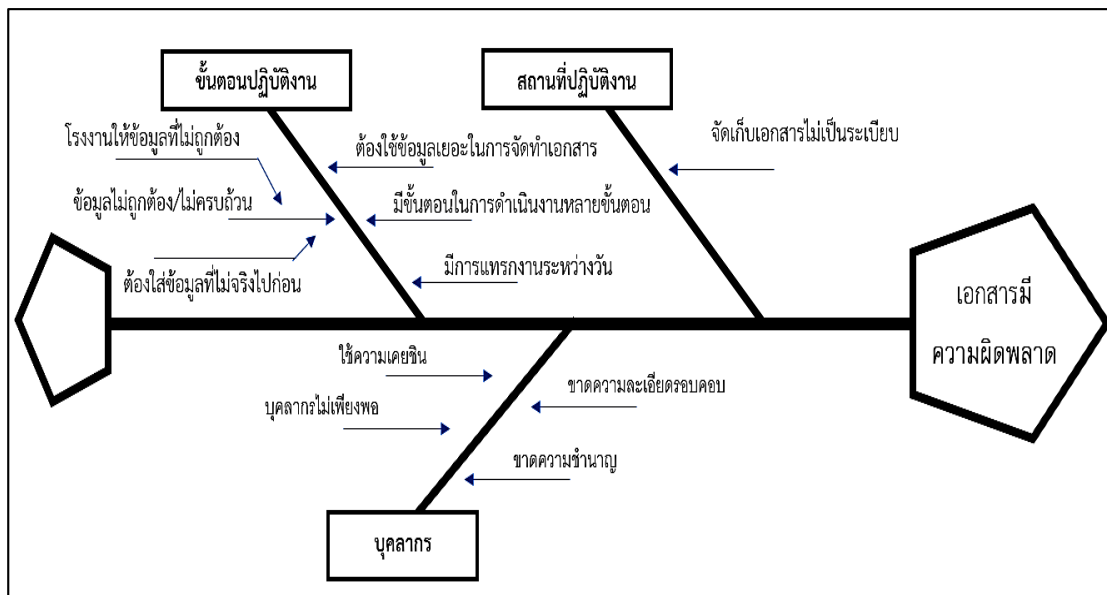
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า ของบริษัท เอปียี จำกัด มหาชน โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย

2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของนวัตกรรมและแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ใช้เพื่อเก็บข้อมูล จัดทำ IOC หาค่าเที่ยงตรง โดยการจัดทำ IOC นั้นจะจัดทำ ในช่วงที่ได้ปัจจัยเสี่ยงมาจากการสัมภาษณ์พนักงานที่บริษัทแล้ว โดยจะใช้บุคคลประเมิน IOC จำนวน ทั้งหมด 7คน คือผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในเรื่องของการส่งออกสินค้าจำนวน 7 คน

2.2 แบบสอบถาม จัดทำแบบสอบถามแบบเป็นคำถามปลายปิด โดยมีทั้งหมด 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ อายุการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ และส่วนที่ 2 จะเป็นส่วนของการให้คะแนนความเสี่ยงโดยมีลำดับการให้คะแนนอยู่ที่ 1-10 โดยดูในเรื่องของความรุนแรง โอกาสที่จะเกิดขึ้น และการตรวจพบ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปให้พนักงานรวมถึงผู้ที่ เกี่ยวข้องในการส่งออกสินค้าของบริษัท เอปียี จำกัด มหาชน จากจำนวน 90 คน ใช้จำนวนประชากร ให้คะแนนจำนวนทั้งหมด 73 คน

2.3 การวิเคราะห์ความล้มเหลวและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis : FMEA) นำผลคะแนนที่ได้มาจากการแจกแบบสอบถาม โดยนำปัจจัยที่ได้จากการสรุป ปัจจัยความเสี่ยง นำจัดมาใส่ในตาราง FMEA เพื่อใช้ในการหาสาเหตุความรุนแรงของความเสี่ยง โอกาสในการเกิดความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยงที่ใช้ในปัจจุบันได้ซึ่งข้อมูลเบื้องต้นรวบรวมได้ จากแบบสอบถามโดยมีการให้คะแนนจากฝ่าย Order ฝ่าย Traffic ฝ่าย Export ฝ่าย Government ฝ่าย Shipping บริษัท เอปียี จำกัด มหาชน

3. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากเครื่องมือทั้งหมดมาทำการหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา โดยใช้แผนผังสาเหตุและผล (Fish bone Diagram)

ภาพประกอบที่ 2 การวิเคราะห์แผนผังสาเหตุและผล

จากการวิเคราะห์แผนผังสาเหตุและผลจากความเสี่ยงในส่วนของเอกสารมีความผิดพลาดพบว่า มีสาเหตุที่ก่อให้เกิดดังนี้

1. บุคลากร (พนักงานระดับปฏิบัติการ)
 - พนักงานขาดความชำนาญ
 - พนักงานขาดความละเอียดรอบคอบ
 - บุคลากรไม่เพียงพอ
 - พนักงานใช้ความเคยชินในการทำงาน
2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
 - ต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากในการจัดทำเอกสาร
 - มีขั้นตอนในการดำเนินงานหลายขั้นตอน
 - มีการแทรกงานระหว่างวัน
 - มีการได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง/ ไม่ครบถ้วน
 - โรงงานให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
 - ต้องใส่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องไปก่อน
3. สถานที่ปฏิบัติงาน
 - การจัดเก็บเอกสารไม่เป็นระเบียบ

จากนั้นทำการประเมินความเสี่ยงในการส่งออกสินค้าของบริษัท ไทยยูเนี่ยนกรุ๊ป จำกัด มหาชน ว่าควรจะมีการยอมรับความเสี่ยง (Risk Acception) การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) การกระจายความเสี่ยง หรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)

4. สรุปผลและเสนอแนะแนวทางในการบริหารความเสี่ยงในการส่งออกสินค้าของบริษัท เอปี้ซี จำกัด มหาชน

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบความเสี่ยงที่มีการประเมินค่าลำดับก่อนหลังของความเสี่ยง (Risk Priority Number) สูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ความเสี่ยงจากการที่เอกสารในการส่งออกสินค้ามีความผิดพลาด ลำดับที่สองคือ ความเสี่ยงจากการที่เอกสารไม่ครบตามที่ประเทศปลายทางกำหนด และลำดับที่สามคือ ความเสี่ยงจากการเสียหายของสินค้า โดยผู้ศึกษาได้ใช้หลักการบริหารความเสี่ยง (Risk management) มาบริหารจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าว โดยความเสี่ยงจากการที่เอกสารในการส่งออกสินค้ามีความผิดพลาด จะใช้การลด/ควบคุมความเสี่ยงโดยการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติเพื่อให้ปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยในความเสี่ยงที่มีค่าคะแนนอยู่ในลำดับที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยไม่สามารถนำมาบริหารความเสี่ยงได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย กรณีศึกษา บริษัท เอปี้ซี จำกัด มหาชน ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีการวิเคราะห์ ความล้มเหลวและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis : FMEA) มาใช้ในการวิเคราะห์ ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชียหยุดชะงัก และบริหารความเสี่ยง

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชียหยุดชะงักมี 3 ปัจจัยที่สำคัญได้แก่ 1.ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากเอกสารมีความผิดพลาดมีความรุนแรงอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า RPN เท่ากับ 218.20 , 2.ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากเอกสารไม่ครบตามที่ประเทศปลายทางกำหนด มีความรุนแรงอยู่ในระดับมากมีค่า RPN เท่ากับ 209.71 , 3.ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากสินค้ามีความเสียหายมีความรุนแรงอยู่ในระดับมากมีค่า RPN เท่ากับ 121.40 แนวทางในการจัดการบริหารความเสี่ยง หลังจากนั้นนำปัจจัยเสี่ยงนั้นมา วิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงเพื่อหาแนวทางบริหารความเสี่ยง ซึ่งจะได้แนวทางบริหารความเสี่ยงระยะสั้น และแนวทางบริหารความเสี่ยงระยะยาวโดยนำความเสี่ยงที่มีความรุนแรงในระดับมากที่สุดมาบริหารความเสี่ยงโดยการลด/ควบคุมความเสี่ยง โดยการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันความผิดพลาด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงพาณิชย์. (2562). สถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://tradereport.moc.go.th/> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2561). ข้อมูลการส่งอาหารทะเลแช่แข็ง. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.ditp.go.th/ditp_web61/ (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- การค้าระหว่างประเทศ. (2559). การค้าระหว่างประเทศ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://biz.govchannel.go.th/th/Home/Article/25> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ. (2562). การบริหารความเสี่ยง. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thai-science-museum.com/risk/> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2560) การวิเคราะห์สาเหตุของลักษณะข้อบกพร่องและผลกระทบ Failure Mode and Effect Analysis (FMEA). เข้าถึงได้จาก : <http://www.mim.psu.ac.th/index.php/2> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- ดวงฤดี กิตติจารุคุลย์. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น. กรุงเทพฯ.
- ธนัญญา วสุศรี และ ฐริชยา สัจจาเพื่องกิจการ. (2555). การวิเคราะห์ความเสี่ยงโซ่อุปทานธุรกิจการผลิตผักกาดต้องบรรจุกระป๋อง. วารสารวิจัยและพัฒนา, 35(3), 311-321
- อดิศักดิ์ ไสวอมร. 2557. การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงของเครื่องเกี่ยวนวดข้าวโดยประยุกต์ใช้เทคนิค Failure Mode and Effect Analysis : FMEA. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปทุมธานี.
- ไพลิน แซ่อิว อรรถพล กาญจนพงษ์พร และ ธนวรรณ พงศ์ศรี. (2557). การประยุกต์ใช้เทคนิค FMEA ในกระบวนการเบิกจ่ายค่าชุดเซพทางการแพทย์: กรณีศึกษาโรงพยาบาลป่าตอง จังหวัดภูเก็ต. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ.
- สุรเดช เลิศสมบูรณ์สุข และ ถิรนนท์ ทิวาราตรีวิทย์. (2558). การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านต้นทุนการขนส่งสำหรับธุรกิจฟาร์มเห็ด. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ.